

gen. Nu er det jo saaledes, at fordi man holder paa disse Restriktioner, kan der være Forskelligheder indenfor Rammerne og Ting at overveje og undersøge, og de kan ogsaa blive overvejet og undersøgt i Sommerens Løb, saaledes at vi eventuelt kan komme til at beskæftige os med dem i den kommende Rigsdagssamling. Og jeg vil gerne betone, at forsaavidt noget af de Partier, som var med til at vedtage Henstillingen til Indenrigsministeriet i sin Tid, skulde ville fratage Henstillingen sin Støtte eller skulde finde det rimeligt, at denne Sag nu paa ny kom frem paa Rigsdagen, da vil Spørgsmaalet blive forelagt i den kommende Samling. Der er ikke Tale om, at der vil blive foretaget nogen Ophævelse af disse Forhold uden Rigsdagens fulde Medvirkning.

Jeg skal herom endnu sluttelig kun gøre to Bemærkninger. Den ene er den rent praktiske, at naar man taler om, at Hensynet til Industrien bevirker, at man hellere i Dag end i Morgen skulde faa indført Bestemmelser, der tillod Bryg af stærkere Ølsorter, vil jeg dog sige, at det kun er de største Bryggerier, der staar paa det Standpunkt. De mindre Bryggerier vil under alle Omstændigheder kræve, at de vil have et rimeligt og ordentligt Varsel, inden man gik til saadanne Foranstaltninger. Og med Hensyn til de Dispensationer, særlig Porter-Dispensationerne, som der er Tale om, og Omfanget deraf vil jeg gerne sige, at de i sin Tid blev aftalt med alle Parter: Fabrikanter, Den overordentlige Kommission, Ministeriet o. s. v., og de var meget begrænsede. De drejede sig i alt om 300 000 Flasker om Aaret, og Aftalen blev truffet af Hensyn til Importørerne, som man ikke vilde gøre brødløse. Men forsaavidt det viser sig, hvilket synes at ville vise sig, at det ikke af Hensyn til Importørerne er nødvendigt at give disse Dispensationer i dette Omfang, kan der ogsaa blive Tale om at tillade et meget begrænset Bryg fra indenlandske Bryggerier uden at komme udenfor Rammen.

Der er ogsaa talt under denne Forhandling om Stillingen til Beværterloven. Derom vil jeg kun ganske kort sige, at jeg deler Forhaabningerne om, at denne Sag maa kunne blive gennemført i næste Rigsdagssamling. Naar det ikke er lykkedes i Aar, skyldes det det fremsatte Ønske om, at Lovgivningen i Sønderjylland blev taget op samtidig, saaledes at den hele Lovgivning kunde komme under Overvejelse under eet. Vi har forelagt Spørgsmaalet

derne, faaet Erklæringer fra Magistrater og Aamtsraad, og disse Erklæringer har først foreligget samlede henimod den 1. April i Aar trods gentagne Paamindelser fra min Side, idet det ikke har været muligt at fremskaffe dem tidligere.

H. O. Hansen: Jeg skal ikke trække Tiden ud paa dette sene Tidspunkt. Jeg vil begynde med at takke den højtærede Indenrigsminister, fordi jeg nu fik en Udtalelse fra ham, som jeg forstod saaledes, at en Afgørelse med Hensyn til disse Restriktioner i den kommende Samling ikke træffes i Ædruelighedskommissionen og i Afviklingsudvalget, men i Rigsdagens to Ting. Jeg har rejst dette Spørgsmaal, fordi jeg og mit Parti, der ikke er repræsenteret i Afviklingsudvalget, ikke er og heller ikke i Fremtiden agter at være Medgaranter for den Veksler for Forbuds-ideen, som det i Virkeligheden er. Vi maa kræve et saadant Spørgsmaal afgjort i Folketing og Landsting.

Endelig maa jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hauge, der syntes at ville paastaa, at jeg gik Storindustriens Ærinde. Her har det ærede Medlem ganske misforstaaet mig. Det maa have Adresse til en anden æret Taler, der har rørt ved dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem maa nemlig erindre, at jeg i Gaar sagde, at det drejede sig ikke for mig, om Øllet er svært eller tyndt, men om det principielle, om dette er et Stykke Forbud eller ikke. Naar det ærede Medlem kom ind paa, hvorledes Storbryggerierne havde opført sig overfor Den overordentlige Kommission, er der ingen, der — forsaavidt det er Tilfældet, hvad jeg ikke har Grund til at betvivle — mere end jeg vil beklage det, fordi jeg tror, det vil skade den Sag, i hvilken jeg tror, det ærede Medlem, naar det kommer til en Afgørelse om Forbud eller ikke, vil staa ved min Side. Derfor misbilliger jeg for saa vidt, at noget saadant er sket fra Storbryggeriernes Side. Men jeg maa dog maaske tilføje, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister var inde paa, at de smaa Bryggeriers Interesse er en noget anden, og det forstaar jeg meget vel, thi jeg forstaar, at der tjenes mere paa at sælge pasteuriseret Vand end Øl.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen skal jeg ikke opholde mig ved. Han kom med et af de sædvanlige Afholdsforedrag. Jeg skal blot overfor det ærede Medlem, som hævdede, at Ædruelighedstilstanden havde bedret sig betydeligt under disse Restrik-